

Carla's grotmoo breait, ze breait völle, grotmoo breait zeelfs 'n godsgaansen dag duur vuur de leefhebberieje. Gif eur 's oongeliek, waant nen dag doert laank a'j allenig zeent en oe grote hoes met de tied is ekrömpen tot 'n klean kämerke. Waant boeten dat ze 't gearne döt, maakt grotmoo ok völle leu bliej met al eur breaisels. Van groot tot klean löp de hele familie met eengsgebreaide sökken, dassen, haandsken en petoffels. 't Maakt grotmoo gin verskil of't nou met twei, drei of veer pennen breait möt worden, grotmoo breait 't.

Op nen dag vroag Carla: 'Grotmoo, ku'j ok haken? In 'n niejsen Margriet steet 'n naar mooi petroon vuur nen bekini van ketoen, zol iej dat können?' Tuurk kan grotmoo haken, wat nen vroage,.... 'Mear 'n bekini mien meaken, is dat neet völlste koold? Hebt ze gin petroon vuur 'n zwempak?' 'Penee, grotmoo, 'n bekini is nou in de mode.' Carla bleef der bieje, 'n bekini mos't worden.

Har Carla 't mear nooit evroagd waant doarnoa gung't falikaant mis. Grotmoo krig völle oawergebleewn knötjes wolle en doar har zee nog zat van liggen. Dus woerumme nieje ketoen kopen? 'n Droad is 'n droad, of neet dan? Ok was 't petroon 'n betje an de krappe kaante, zol 't wichke zeen dat grotmoo hier 'n paar lössen en doar 'n paar vasten der bieje op dear? Penee, der köm toch 'n helestieken duur, nums zol't maarken. Grotmoo begön te haken en neet völ later was 't kleinood kloar. Glad op tied, waant 't mooie weer köm der an.

Carla eur niejen bekini zat as gegötten en op de ligweaide bieje 't zwembad kreeg ze völle lof. Wat was ze greuts op 't klurige niemendalleke. Thea eur vriendin was wa'n betje jeloers en alle aandere meakens neet meender. Carla har de dag van eur leewn, waant neet allenig de meakens keken, mear ok de jongs harren eur in de smiezen,....

Ech zwemmen heul Carla neet van, mear net vuur 't noar hoes hen goan 'n betje ofspeulen teglieke met Thea da's wa lekker. Mear a vlot steet Carla te klappertaanden in 'n hook van 't bad. 'Wi'j astebleef mien haanddook ophalen, Thea? Ik heb 't zo koold!' 'Koomp der dan toch oet.' zeg Thea. 'Dddd dat geet glad geels neet.' reeld Carla. 'Woerumme neet? 'Haald mien haanddook nou mear op!' Thea haalt 'n haanddook op en Carla wet neet hoe rap ze oet 't water möt kommen. Van't, eens zo prachtig mooi um 't lief zittende, klurig gehaakte zwemtenue is niks mear oawer as nen natten zoolzak. 't Boawnstuk höangt tot op 'n naffel, 't oonderstuk met 't kruus tusken de kneene. Koold tot op 't bot maakt ze dat ze thoes koomp.

's Aanderdaags vrög grotmoo an Carla: 'Bevaeld oe 'n bikini, mien meaken?' 'O joa, grotmoo, ze zeent der allemoale ofgeunstig op, zonnen mooien klurigen weelt alle meakens wa hebben.' 'Mu'k der oe nog ene bieje haken dan?' vrög grotmoo. 'Penee, grotmoo, breait mieje mear 'n paar waarme sökke, 't is mieje ja völlste koold, 'n bikini.